

Sygn. akt : VU 274/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 21 grudnia 2012 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 21 grudnia 2012 roku znak (...) w ten sposób, że do ustalenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni E. P. przyjmuje WWPW w wysokości 64,27 % ustalone w oparciu o podstawę wymiaru składek z lat 1973-1982 i ustala wartość tego kapitału na dzień 31 grudnia 1998 roku w kwocie 86 636,77 złotych, ustalając wysokość emerytury wnioskodawczyni w oparciu o art. 183 w związku z art. 53 i art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w kwocie 1 022,27 złotych,

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w ustaleniu wysokości świadczenia wnioskodawczyni.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 grudnia 2012r., po rozpoznaniu wniosku E. P. z 10 grudnia 2012r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał jej emeryturę od dnia (...) tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Ustalając wysokość emerytury:

- w myśl zasad wynikających z art. 53 do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973r. do 1998r., wwpw wyniósł wówczas 26, 11 %, przy kwocie bazowej 2 974, 69 zł podstawa wymiaru wyniosła 776, 69 zł. Uwzględniono jej 16 lat, 3 miesiące i 28 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 9 miesięcy i 4 dni okresów nieskładkowych

- na zasadach art. 26 wynosiła 787,35zł, do jej wyliczenia przyjęto kwotę zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej składek z uwzględnieniem waloryzacji wynoszących 51,17zł., kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą 200 566,72zł. oraz średnie dalsze trwanie życia 254,80 miesięcy

- na zasadach określonych w art.183 obejmuje 35% emerytury obliczonej wg art.53 ustawy tj. 271,84zł. oraz 65% wg art.26 ustawy tj. 511,78zł., a których suma stanowi kwotę 783,62zł.

Wskazano w decyzji, iż najkorzystniejszym świadczeniem jest emerytura ustalona w myśl zasad wynikających z art.26

Wobec czego organ rentowy podjął wypłatę tego świadczenia i dokonał stosownego wyrównania za okres od 25 grudnia 2012r. do 31 grudnia 2012r.

Od niniejszej decyzji odwołanie złożyła E. P.. Domagała się w nim zmiany tej decyzji poprzez ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem jej faktycznie osiągniętych zarobków za lata 1973-1982r. Organ rentowy przyjął bowiem za ten okres minimalne wynagrodzenie. Natomiast w tym okresie pracowała w PZU i osiągała wyższe wynagrodzenie niż przyjęte przez organ rentowy. Wobec faktu, iż pracodawca nie posiada z tych lat dokumentacji płacowej, którą zniszczył po upływie okresu jej przechowywania wynoszącego 12 lat. Domagała się wobec tego ustalenia wysokości jej wynagrodzenia w oparciu o średnią jej wynagrodzenia uzyskanego w latach 1976-1981 i w oparciu o wynagrodzenia innych pracowników zatrudnionych na równorzędnych stanowiskach w okresie lat 1976-1982.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podając w uzasadnieniu, że wniosek o przyznanie emerytury został rozpatrzony zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i na podstawie dostarczonych dowodów przyznano emeryturę w najkorzystniejszej wysokości tj. na zasadach wynikających z art. 26, gdyż emerytura mieszana wyliczona zgodnie z art. 183 jest niekorzystna. Organ rentowy wskazał, iż brak jest podstaw prawnych do ustalenia wysokości emerytury na podstawie zaświadczenia o wynagrodzeniu wystawionego w oparciu o dokumentację innych osób zatrudnionych na tych samych stanowiskach.

Sąd ustalił:

E. P., urodziła się (...), wiek emerytalny 60 lat osiągnęła (...).

W okresie od 01 lutego 1973 r. do dnia 31 marca 1988 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w (...) Zakładzie (...) na stanowisku referenta, starszego referenta, inspektora w Inspektoracie (...) we W. od 01 lutego 1973 r. do 31 października 1981 r.; inspektora, starszego inspektora w Inspektoracie (...) w G. od 01 listopada 1981 r. do dnia 31 marca 1988 r. Wynagradzana była w oparciu o miesięczną stawkę wynagrodzenia ryczałtowego wg grupy zaszerogowania oraz otrzymywała dodatek specjalny wg stawek obowiązujących w (...) na mocy wewnętrznych regulacji ujętych w uchwale RM w sprawie zasad wynagradzania pracowników terenowych instytucji finansowych, otrzymywała również dodatek stażowy. Poza tym przysługiwały jej rekompensaty, dodatek cenowy. W związku z urodzeniem dzieci pobierała również zasiłek macierzyński. Otrzymywała (od 1982r.) premie.

W okresie tego zatrudnienia uzyskała wynagrodzenie, na które składały się wynagrodzenie zasadnicze w stawce miesięcznej ryczałtowej, dodatek specjalny, dodatek dodatkowy, rekompensata, dodatek za wysługę lat, które stanowiły podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne - w łącznej w kwocie:

- Za 1973r. – 19 700 zł
- Za 1974r. – 26 400 zł
- Za 1975r. – 28 800 zł
- Za 1976r. – 28 700 zł

- Za 1977r. – 32 200 zł
- Za 1978r. – 37 000 zł
- Za 1979r. – 44 400 zł
- Za 1980r. – 50 400 zł
- Za 1981r. – 66 640 zł
- Za 1982r. – 62 554 zł
- Za 1983r. – 34 102 zł
- Za 1985r. – 34 140 zł
- Za 1986r. – 205 217 zł
- Za 1987r. – 251 222 zł
- Za 1988r. – 76 093 zł

Dowód: opinia biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych , k. 92-117;

opinia uzupełniająca k. 135-137;

akta osobowe wnioskodawczynie – umowy o pracę, angaże.

Ustalony z 10 lat kalendarzowych od 1973r. do 1982r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawczynie wynosi 64, 27 %. Zaś wartość tego kapitału na dzień 31 grudnia 1998r. – 86 636, 77 zł.

Dowody: obliczenie wwpw kapitału początkowego przez ZUS, k. 146 - 148,

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Wnioskodawczynie E. P. urodzonej po dniu 31.12.1948r. przysługuje prawo do emerytury ustalonej na zasadach określonych w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U z 2009r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) z którego wynika, że :

- emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art. 183 (ust.1),
- wiek ubezpieczonego w dniu przejścia emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust.2).
- średnie dalsze trwanie życie ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet (ust.3),
- Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w Formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” corocznie do 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust.3, dla wieku ubezpieczonego w myśl ust.2 (ust.4),
- tablice, o których mowa w ust.4, są podstawą przyznania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 01 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego (ust.5).

W przytoczonym przepisie art.25 ww. ustawy, z którego wynika, że :

- podstawę obliczenia emerytury, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem art.185 (ust.1),
- waloryzację przeprowadza się corocznie, od 01 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji za rok 2000, z uwzględnieniem art. 25a (ust.2),
- waloryzacji podlega kwota składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzana, powiększona o kwoty z tytułu waloryzacji przeprowadzonych (ust.4),
- waloryzacja składek polega na pomnożeniu zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składek przez wskaźnik waloryzacyjny (ust.5).

Z kolei w myśl zasad wynikających z art.25a, przy ustalaniu wysokości emerytury kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art.25, jest waloryzowana kwartalnie (ust.1). I tak w przypadku ustalenia wysokości emerytury:

- w pierwszym kwartale danego roku- ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się, za trzeci kwartał poprzedniego roku (ust.2 pkt1),
- w drugim kwartale danego roku- ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się, za

czwarty kwartał poprzedniego roku (ust.2 pkt.2),

- w trzecim kwartale danego roku- ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się, za

pierwszy kwartał danego roku (ust.2 pkt.2),

- w czwartym kwartale danego roku- ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się, za drugi kwartał danego roku (ust.2 pkt.2),

przy czym waloryzacji kwartalnej podlega kwota składek zewidencjonowanych na ostatni dzień pierwszego miesiąca kwartału, za który przeprowadzana jest waloryzacja, powiększona o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych (ust.3), która polega na pomnożeniu zewidencjonowanych składek przez wskaźnik waloryzacyjny określony w ust.5 (ust.4).

Z przytoczonych przepisów jednoznacznie wynika, że podstawą obliczenia emerytury według nowych zasad jest zwaloryzowana kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowana na koncie ubezpieczonego, za okres od 01 stycznia 1999r. powiększona o zwaloryzowany kapitał początkowy, którego zasady ustalania regulują przepisy art.173-174 ustawy emerytalnej.

Przy czym zgodnie z art. 173 ustawy z FUS dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy, który stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ustawy, pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat, a jego wartość ustala się na dzień wejścia w życie ustawy z FUS tj. na dzień 01.01.1999 r. Dodać jeszcze należy, że w myśl art.173 ust. 4 pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się w czerwcu 2000 roku poprzez pomnożenie wskaźnikiem wzrostu za 1999r., a drugiej i kolejnych waloryzacji dokonuje się na zasadach określonych w art.25 i art.25a (art.173 ust. 5-5a).

Z kolei w myśl art. 174 ust.1 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12:

ust.2 - przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe o których mowa w art.6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 pkt 1 - 4 i 6 -12 w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust.2.

ust.3 - podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 01.01.1999 r.,

ust.7 - do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.,

ust.8 - przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31.12.1998 r.

ust. 9 - staż ubezpieczonego określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż zaokrągla się w górę,

ust. 9 a- staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust.8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze,

ust.10 - wiek ubezpieczonego, o którym mowa w ust.8, określa się w pełnych latach z tym, że jeżeli w dniu 31.12.1998r ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy ponad wiek ustalony, to przyjmuje się pełne lata po zaokrągleniu w górę,

ust.11 - w przypadku gdy w momencie objęcia ubezpieczeniem po raz pierwszy, ubezpieczony nie ukończył 18 roku życia, we wzorze liczbę 18 zastępuje się faktycznym wiekiem, w którym powstał obowiązek ubezpieczenia,

ust.12 - wyliczony współczynnik zaokrągla się do setnych części procenta i nie może być wyższy od 100%.

W myśl zasad wynikających z przepisu art.15 ust.1 i 6 – powołanego w art.174 ust.3 - podstawę wymiaru stanowi ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalno-rentowe lub na ubezpieczenie społeczne w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych lub 20 lat kalendarzowych na podstawie przepisów prawa polskiego przed 01.01.1999r. dla kapitału początkowego, natomiast w przypadku emerytury, okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ma przypadać na ostatnie 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę, a z kolei okres 20 lat kalendarzowych może zostać wybrany z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o emeryturę.

Natomiast w celu ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, na zasadach określonych w ust.4 powołanego art.15, należy:

- 1) obliczyć sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust.3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) obliczyć stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) obliczyć średnią arytmetyczną tych procentów, która z zastrzeżeniem ust.5, stanowi wskaźnik podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4) pomnożyć przez ten wskaźnik kwotę bazową,

przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250% (ust.5).

Zaś w przypadku jeżeli nie można ustalić podstawy składek w okresie pozostawania w stosunku pracy, w takiej sytuacji ustawodawca w art.15 ust.2a ustawy z FUS dopuścił możliwość, przyjęcia za podstawę wymiaru składek kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Ponadto w art. 26 powołany został art.183 ustawy emerytalnej. Na zasadach wskazanych w ust.3 tego artykułu, emerytura przyznana na wniosek osoby urodzonej po 31.12.1948r., która osiągnęła wiek uprawniający do tego świadczenia w roku kalendarzowym 2012, wynosi :

- 35% emerytury obliczonej na podstawie art.53, w którym na zasadach wskazanych w ust. 1

emerytura wynosi :

1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art.19,

2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru okresów nieskładkowych,

które to okresy ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy (ust.3), oraz

- 65% emerytury obliczonej na podstawie art.26.

Z przedstawionych przepisów wynika, że emerytura należna pani E. P. może zostać ustalona na zasadach określonych w art. 26 lub art. 183 w zw. z art. 53 ustawy emerytalnej, przy czym podkreślić trzeba, że do wypłaty przysługuje świadczenie emerytalne wyliczone w korzystniejszej wysokości.

Należy podkreślić, iż decydujące znaczenie dla ustalenia wysokości emerytury wnioskodawczyni ma ustalenie wysokości jej kapitału początkowego, a w szczególności wysokości osiąganego przez nią wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek z okres lat 1973-1988. Organ rentowy bowiem przy ustaleniu tych danych wobec braku dokumentów potwierdzających wysokość pobieranego przez nią wynagrodzenia – przyjął do podstawy wynagrodzenie w najniższej wysokości.

Z treści art.15 ustawy emerytalnej jednoznacznie wynika, że podstawę wymiaru emerytury jak i kapitału początkowego mogą stanowić te składniki wynagrodzenia (dochodu), które podlegały składkom na ubezpieczenie lub od których istniał obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe lub ubezpieczenie społeczne. Zatem, do podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych w tym kapitału początkowego przyjmuje się te składniki wynagrodzenia, które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne obowiązujących we wskazanym przez zainteresowanego okresie podlegały składce na ubezpieczenie lub od których istniał obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe lub ubezpieczenie społeczne bez względu na to, czy faktycznie składka została opłacona i bez względu na formę opłacania składki.

Wskazać należy, iż sposób dowodzenia twierdzeń ubezpieczonej domagającej się ustalenia wysokości świadczenia objęty jest regulacją § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty z tych świadczeń. Przepis ten przewiduje, że środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobków lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia zakładów pracy wystawione na podstawie dokumentacji płacowej lub legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków. Uznaje się, że w braku możliwości uzyskania takich dokumentów możliwe jest przedstawienie kopii dokumentacji płacowej, sporządzanej

przez instytucje przechowujące dokumentację danego zakładu pracy bądź przez prywatnego przechowawcę. Przy ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia z dokumentacji zastępczej obowiązuje jednak ścisła zasada uwzględniania tylko takich składników wynagrodzenia, które bezwarunkowo przysługiwałyby w czasie trwania zatrudnienia jako składniki stałe w określonej wysokości, np. wynagrodzenie zasadnicze, stałe dodatki określone kwotowo. Inne składniki wynagrodzenia – premie, nagrody czy dodatki mogą być uwzględnione wówczas, jeżeli zachowana dokumentacja wskazuje niewątpliwie na ich faktyczną wypłatę w określonej wysokości.

Jednak o ile postępowanie przed organem rentowym ma charakter administracyjny, to przed Sądem strona może wykorzystać wszystkie prawem przewidziane środki dowodowe, bowiem nie obowiązują tu ograniczenia dowodowe wynikające z wymienionego rozporządzenia. Okresy zatrudnienia i osiągnięte wynagrodzenie mogą być zatem udowodnione wszystkimi środkami dostępnymi w procesie cywilnym.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie była w stanie przedstawić takich dokumentów, które wprost potwierdzałyby wysokość uzyskiwanego przez nią wynagrodzenia w latach 1973-1988.

Jednak sąd dysponował aktami osobowymi wnioskodawczyni, w tym umowami o pracę, angażami, dokumentami wskazującymi na okresy nieobecności, urlopów czy okresów pobierania zasiłków wraz wskazaniem wewnątrz obowiązujących przepisów regulujących zasady wynagradzania pracowników PZU w spornym okresie. Dało to możliwość ustalenia wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni w oparciu o te dokumenty. Wobec tego na żądanie sądu biegła z zakresu ubezpieczeń społecznych sporządziła opinię, w której szczegółowo wskazała, omówiła i wyliczyła składniki wynagrodzenia wnioskodawczyni, które stanowiły podstawę wymiaru składek w spornym okresie.

Wysokość zarobków ustalonych przez biegłą żadna ze stron nie kwestionowała.

Organ rentowy wskazywał jedynie na błędy natury rachunkowej w opinii w zakresie ustalenia wwpw kapitału początkowego - prawidłowy wskaźnik (ustalony w oparciu o podstawę wymiaru skaldem z lat 1973-1982) wynosi 64, 27 % . Przy takim wskaźniku wartość kapitału początkowego na dzień 31 grudnia 1998r. wynosi 86 636, 77 zł. Zaś najkorzystniej ustalona emerytura w oparciu o niekwestionowane przez strony wyliczenia biegłej w pozostałym zakresie – jest emerytura ustalona w oparciu o art. 183 w zw. z art. 53 i art. 26 w kwocie 1 022, 27 zł.

Z tych względów na podstawie art. na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kodeksu postępowania cywilnego w pkt. I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, iż ustalił wysokość emerytury wnioskodawczyni z uwzględnieniem kapitału początkowego w kwocie 86 636, 77 zł z wwpw 64, 27 % i ustalając wysokość emerytury w kwocie 1 022, 27 zł (jako najkorzystniejsze w oparciu o art. 183 w zw. z art. 53 i art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W punkcie II wyroku, Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie ustaleniu wysokości emerytury wnioskodawczyni.

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi , że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności .

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do ustalenia wysokości emerytury wnioskodawczyni zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku analizy akt osobowych wnioskodawczyni i przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłej z zakresu ubezpieczeń społecznych możliwe było ustalenie wysokości świadczenia ubezpieczonej.

Reasumując, sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 21 grudnia 2012r. - organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w ustaleniu wysokości świadczenia. W tym stanie rzeczy, sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.